

Psalm 108

Septuaginta (LXX)

- 1 εἰς τὸ τέλος τῷ δαυιδ ψαλμός ὁ θεός τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης
- 2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία
- 3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν
- 4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με ἐγὼ δὲ προσευχόμεν
- 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου
- 6 κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
- 7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν
- 8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος
- 9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα
- 10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν
- 11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ
- 12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ
- 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
- 14 ἀναμνησθεὶ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ
- 15 γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ ἐξολεθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
- 16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι
- 17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἤξει αὐτῷ καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ
- 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὥσει ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ
- 19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὥσει ζώνη ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται
- 20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου
- 21 καὶ σύ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου

22 ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης ἐγὼ εἰμι καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου

23 ὥσει σκιά ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην ἐξετινάχθην ὥσει ἀκρίδες

24 τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον

25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἰδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν

26 βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου

27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν

28 καταράσσονται αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλογῆσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται

29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὥσει διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν

30 ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν

31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πέννητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου